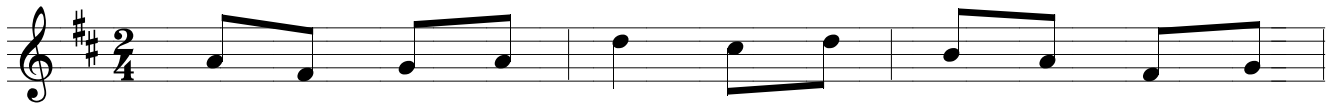

Một Thời Nhân Gian

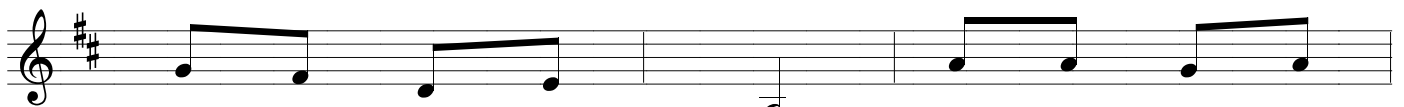
Nhạc : TRẦN THIÊN THU
Lời : Gv 3:1-8; Kn 15:10; Is 31:3

1. Gian trần là phù phiếm dâu có chi vững bền dài
2. Có một thời để khóc nhưng sống vui cũng một thời

lâu, Muôn loài đi theo nhau tan biến
thôi, Qua ngày vui yêu thương nên ghét

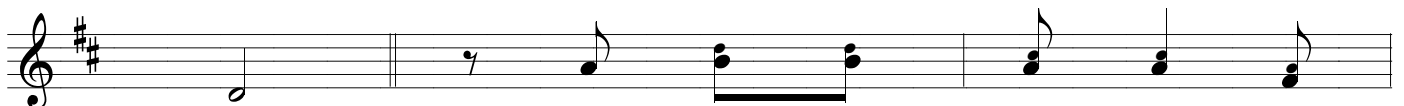
mau ghen trong khoảng sớm chiều. Tim con là bại
ghen nhau chẳng mấy hôi. Sinh ra rồi lại

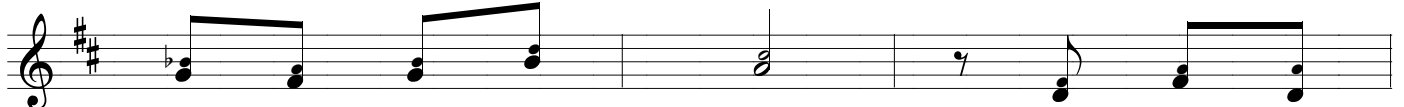
đắt nào có đáng chi mà kiêu sa,
chết vừa mới thấy sum họp liền xa,

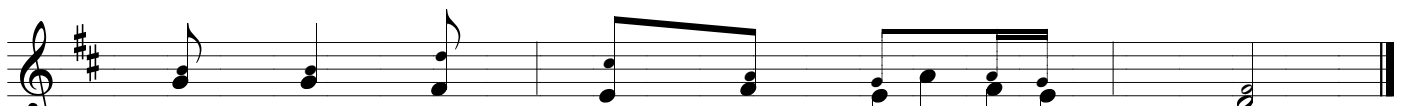
Hy vọng con đáng gì còn hèn hơn cát bụi kia
Khi thi nên nói lời và rồi khi chớ nên nói

mà. ĐK. Nhưng Chúa vẫn yêu con dù
gì.

con nào đâu đáng chi, Ngài vẫn dành

cho con mối tình muôn thuở chan hòa.